

Projekt 10.03.2009 r.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ¹⁾**

z dnia 2009 r.

w sprawie programów specjalnych

Na podstawie art. 66b ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe zasady organizacji i realizacji programów specjalnych, zakres ich stosowania, sposób wyłaniania i doboru uczestników programów specjalnych oraz sposób finansowania tych programów z Funduszu Pracy.

§ 2. 1. Opracowanie programu specjalnego poprzedzone jest przeprowadzeniem analizy służącej sporządzeniu charakterystyki lokalnego rynku pracy i zidentyfikowaniu głównych jego problemów.

2. Analiza rynku pracy uwzględnia w szczególności:

- 1) strukturę bezrobocia;
- 2) oferty pracy oraz bezrobotnych według zawodów i specjalności;
- 3) wyniki monitoringu zawodów deficytowych i nadwyżkowych;
- 4) informacje o planowanych inwestycjach tworzących nowe miejsca pracy;
- 5) informacje o zwolnieniach grupowych.

3. W celu przygotowania analizy rynku pracy starosta może w szczególności:

- 1) wykorzystywać dostępne wyniki badań dotyczących rynku pracy;
- 2) przeprowadzać, wśród osób bezrobotnych, poszukujących pracy oraz pracodawców, ankiety służące identyfikacji barier utrudniających podjęcie zatrudnienia bądź utrzymanie miejsca pracy.

4. Na podstawie analizy rynku pracy oraz informacji przekazanych w szczególności przez pośrednika pracy, doradcę zawodowego i specjalistę do spraw rozwoju zawodowego starosta określa grupę osób wymagających pomocy w ramach programu specjalnego oraz zakres i formy niezbędnego wsparcia.

5. Dokonując doboru uczestników programu specjalnego starosta bierze pod uwagę w szczególności predyspozycje psychofizyczne, kwalifikacje, doświadczenie zawodowe i

¹⁾ Minister Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej – praca, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. Nr 216, poz. 1598).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 171, poz. 1056, Nr 216, poz. 1367 i Nr 237, poz. 1654 oraz z 2009 r. Nr 6, poz. 33.

umiejętności kandydatów oraz rozpoznaje możliwe do wystąpienia bariery utrudniające ich zatrudnienie lub utrzymanie miejsc pracy.

6. Programem specjalnym powinny być objęte w pierwszej kolejności osoby, w stosunku do których stosowane usługi i instrumenty rynku pracy okazały się niewystarczające do powrotu na rynek pracy bądź utrzymania miejsc pracy.

7. Określając zakres i formy pomocy w ramach programu specjalnego starosta planuje działania, łączące usługi i instrumenty rynku pracy ze specyficznymi elementami wspierającymi zatrudnienie.

8. Jeżeli sporządzona analiza lokalnego rynku pracy, pozwala na opracowanie kolejnego programu specjalnego ust. 1 nie stosuje się.

§ 3. W przypadku realizacji programu specjalnego we współpracy z innymi podmiotami starosta zawiera pisemne porozumienie dotyczące realizacji programu specjalnego, określające w szczególności zadania realizowane przez poszczególne podmioty, wysokości kwot przeznaczonych na realizację poszczególnych zadań i źródła finansowania.

§ 4. 1. Program specjalny może być realizowany przez więcej niż jeden powiatowy urząd pracy.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, program specjalny jest współfinansowany na zasadach określonych w porozumieniu, o którym mowa w § 3.

§ 5. 1. Projekt programu specjalnego opracowany przez starostę zawiera:

- 1) nazwę, cel i uzasadnienie programu specjalnego;
- 2) charakterystykę uczestników programu specjalnego i kryteria ich doboru do programu;
- 3) działania łączące usługi rynku pracy, instrumenty rynku pracy i opis specyficznych elementów wspierających zatrudnienie, z uzasadnieniem potrzeby ich zastosowania i przewidywanych skutków dla zatrudnienia lub utrzymania miejsc pracy;
- 4) wykaz podmiotów zaangażowanych w realizację programu specjalnego na podstawie porozumienia, o którym mowa w § 3, i ich zadania;
- 5) kalkulację planowanych kosztów realizacji programu specjalnego oraz źródła finansowania ogółem i odrębnie dla każdego zadania, w tym wydatki na specyficzne elementy wspierające zatrudnienie, które mogą obejmować w szczególności zakup środków trwałych, materiałów i usług, niezbędnych w procesie aktywizacji zawodowej lub utrzymaniu miejsc pracy;
- 6) harmonogram realizacji poszczególnych zadań oraz wydatkowania środków;
- 7) przewidywane efekty realizacji programu specjalnego, z podaniem mierników i trybu dokonywania oceny;
- 8) zasady prowadzenia kontroli programu specjalnego i zakres monitorowania jego realizacji;
- 9) propozycję działań w przypadku wystąpienia zagrożenia realizacji programu specjalnego.

2. Program specjalny może mieć budowę modułową w celu umożliwienia dokonywania zmian zakresu, sposobu i harmonogramu realizacji oraz finansowania programu, szczególnie w przypadku określonym § 9 ust. 6.

3. Moduł programu specjalnego stanowić może zespół zadań tworzących logiczną całość w danym zakresie, realizowanych według ustalonego harmonogramu.

4. Efekty realizacji modułu uzależnione są od specyfiki zrealizowanych zadań i mogą obejmować w szczególności teoretyczne lub praktyczne przygotowanie zawodowe, wsparcie zatrudnienia, tworzenia nowych miejsc pracy lub podejmowania działalności gospodarczej.

§ 6. 1. O terminie rozpoczęcia programu specjalnego starosta informuje podmioty zaangażowane w jego realizację na podstawie porozumienia, o którym mowa w § 3.

§ 7. 1. Starosta, na podstawie bieżących analiz rynku pracy oraz monitoringu przebiegu realizacji programu specjalnego, może dokonywać zmian w sposobie i zakresie realizacji programu specjalnego, o ile są one niezbędne dla uzyskania zamierzonych celów.

2. Zmiany w sposobie i zakresie realizacji programu specjalnego uzgadnia się z podmiotami zaangażowanymi w jego realizację na podstawie porozumienia, o którym mowa w § 3.

3. Starosta może podjąć decyzję o wstrzymaniu realizacji programu specjalnego, jeżeli osiągnięcie zakładanych w programie specjalnym celów i efektów jest niemożliwe.

§ 8. 1. Pomoc w ramach programu specjalnego dla przedsiębiorstw, o których mowa w art. 1 załącznika I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 Traktatu (ogólne rozporządzenie w sprawie wyłączeń blokowych) (Dz. Urz. UE L 214 z 09.08.2008, str. 3), stanowi pomoc de minimis w rozumieniu rozporządzenia Komisji (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 379 z 28.12.2006, str. 5), rozporządzenia Komisji (WE) nr 875/2007 z dnia 24 lipca 2007 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady de minimis dla sektora rybołówstwa i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1860/2004 (Dz. Urz. UE L 193 z 25.07.2007, str. 6) lub rozporządzenia Komisji (WE) nr 1535/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy de minimis w sektorze produkcji rolnej (Dz. Urz. UE L 337 z 21.12.2007, str. 35) i jest udzielana zgodnie z przepisami wymienionych rozporządzeń.

2. Ocena spełnienia przez przedsiębiorstwa warunków określonych w rozporządzeniach, o których mowa w ust 1., następuje na podstawie informacji przedkładanych staroście obejmujących w szczególności:

- 1) sprawozdanie finansowe za ostatni rok obrotowy lub inne dokumenty pozwalające ocenić sytuację finansową przedsiębiorstwa;
- 2) zaświadczenia lub oświadczenia dotyczące pomocy de minimis w zakresie, o którym mowa w art. 37 ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.

3. Pomocy, o której mowa w ust. 1, nie można udzielić przedsiębiorstwu, jeżeli łącznie z inną pomocą ze środków publicznych udzieloną przedsiębiorstwu w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowanych, bez względu na jej formę i źródło pochodzenia, w tym ze środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej, przekracza maksymalną intensywność pomocy określoną dla danego przeznaczenia pomocy.”

§ 9. 1. Po otrzymaniu od ministra właściwego do spraw pracy pisemnej informacji o ustalonej dla powiatu wielkości środków Funduszu Pracy, jakie mogą być wydatkowane w roku budżetowym na finansowanie zadań realizowanych przez samorząd powiatu, starosta określa limit wydatków możliwych do poniesienia na realizację programów specjalnych.

2. Limit, o którym mowa w ust. 1 nie może przekroczyć 10% kwoty środków Funduszu Pracy ustalonej dla powiatu.

3. W sytuacji, gdy planowana na realizację programów specjalnych wysokość środków przekracza wysokość limitu, o której mowa w ust. 2, starosta może wystąpić do ministra właściwego do spraw pracy z wnioskiem o przyznanie dodatkowych środków, z rezerwy będącej w jego dyspozycji.

4. Do wniosku o przyznanie dodatkowych środków dołącza się projekt programu specjalnego, o którym mowa w § 5, opinię powiatowej rady zatrudnienia oraz w przypadku realizacji programu specjalnego we współpracy z innymi podmiotami porozumienie, o którym mowa w § 3.

5. Starosta podejmuje decyzję o realizacji programu specjalnego po otrzymaniu informacji o przyznaniu dodatkowych środków, o których mowa w ust. 2.

6. W przypadku odmowy przyznania dodatkowych środków, o których mowa w ust. 2 starosta dokonuje zmian w projekcie programu specjalnego albo odstępuje od jego realizacji.

7. Program specjalny może być prefinansowany, ze środków Funduszu Pracy przeznaczonych na realizację projektów współfinansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego.

8. W przypadku, o którym mowa w ust. 7, środków Funduszu Pracy przeznaczonych na realizację programu specjalnego, nie wlicza się do limitu, o którym mowa w ust. 1.

§ 10. Przepisy § 8 stosuje się do dnia 30 czerwca 2014 roku.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ